

Anonymiseret version

Oversættelse

C-132/21 – 1

Sag C-132/21

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

3. marts 2021

Forelæggende ret:

Fővárosi Törvényszék (Ungarn)

Afgørelse af:

2. marts 2021

Sagsøger:

BE

Sagsøgt:

Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság

Fővárosi Törvényszék (retten i første instans i Budapest, Ungarn)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Budapesti Elektromos Művek Zártkörűen Működő Részvénytársaság ([udelades] Budapest [udelades])

[udelades] [nationale procesretlige betragtninger]

Hovedsagens genstand: Søgsmål anlagt til prøvelse af [en] administrativ afgørelse [udelades] om databeskyttelse

Afgørelse:

Retten indleder en præjudiciel forelæggelsesprocedure ved Den Europæiske Unions Domstol, som anmodes om en fortolkning af artikel 51, stk. 1, artikel 52, stk. 1, artikel 77, stk. 1, og artikel 79, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne

oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF samt af artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder sammenholdt med de nævnte bestemmelser.

Den forelæggende ret forelægger Den Europæiske Unions Domstol følgende præjudicielle spørgsmål:

1. **Skal artikel 77, stk. 1, og artikel 79, stk. 1, i [forordning 2016/679] fortolkes således, at den administrative klageadgang, der er fastlagt i artikel 77, udgør et instrument til udøvelse af offentlige rettigheder, mens den søgsmålsret, der er fastlagt i artikel 79, udgør et instrument til udøvelse af private rettigheder? Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, følger det da deraf, at tilsynsmyndigheden, som det påhviler at påkende administrative klager, har den overordnede kompetence til at fastslå, at der foreligger en overtrædelse?**
2. **Såfremt den registrerede – som er af den opfattelse, at behandlingen af personoplysninger, som vedrører den pågældende, overtræder forordning 2016/679 – på samme tid udøver retten til at indgive en klage i henhold til denne forordnings artikel 77, stk. 1, og søgsmålsretten i henhold til samme forordnings artikel 79, stk. 1, kan det da fastslås, at en fortolkning, der er i overensstemmelse med artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder, indebærer:**
 - a) **at tilsynsmyndigheden og retten uafhængigt af hinanden er forpligtede til at undersøge, om der foreligger en overtrædelse, og at de derfor kan nå til uoverensstemmende resultater, eller**
 - b) **at tilsynsmyndighedens afgørelse har forrang, for så vidt som den vedrører vurderingen af, om der er begået en overtrædelse, i betragtning af de kompetencer, der er omhandlet i artikel 51, stk. 1, i forordning 2016/679, og de beføjelser, der er tillagt ved samme forordnings artikel 58, stk. 2, litra b) og d)?**
3. **Skal tilsynsmyndighedens uafhængighed, som er sikret ved artikel 51, stk. 1, og artikel 52, stk. 1, i forordning 2016/679, fortolkes således, at den pågældende myndighed ved behandlingen og afgørelsen af den klageprocedure, der er fastlagt i artikel 77, er uafhængig af, hvad den kompetente ret fastslår ved endelig dom i henhold til artikel 79, således at den pågældende myndighed kan vedtage en uoverensstemmende afgørelse med hensyn til den samme hævdede overtrædelse?**

[Udelades] [nationale procesretlige betragtninger]

Begrundelse

- 1 Denne forvaltningsdomstol, for hvilken en tvist om databeskyttelse er indbragt, har anmodet Den Europæiske Unions Domstol (herefter »Domstolen«) om i

henhold til artikel 267 TEUF at fortolke de EU-retlige bestemmelser, der er nødvendige for at afgøre tvisten i hovedsagen.

Hovedsagens genstand og de faktiske omstændigheder

- 2 Sagsøgeren deltog, i egenskab af aktionær i et aktieselskab (herefter »den dataansvarlige«), i det pågældende selskabs generalforsamling for aktionærer den 26. april 2019 og stillede i den forbindelse ved forskellige lejligheder spørgsmål til bestyrelsesmedlemmerne og til andre deltagere på generalforsamlingen. Sagsøgeren anmodede efterfølgende den dataansvarlige om at få udleveret det fonogram, der var blevet optaget under generalforsamlingen, som personoplysninger. Den dataansvarlige imødekom anmodningen, men udleverede kun de segmenter til sagsøgeren, der indeholdt sagsøgerens egen stemme, og ikke dem, der indeholdt andre personers udtalelser. Sagsøgeren indgav en klage til sagsøgte i sidstnævntes egenskab af tilsynsmyndighed med påstand om, dels at det blev fastslået, at den dataansvarlige havde handlet ulovligt og i strid med forordning 2016/679 ved ikke at have udleveret fonogrammet fra generalforsamlingen for aktionærer – herunder navnlig svaret på sagsøgerens spørgsmål – dels at den dataansvarlige blev påbudt at udlevere det pågældende fonogram. Sagsøgte fastslog, at der ikke var sket nogen overtrædelse, og gav ved afgørelse af 29. november 2019 [udelades] afslag på sagsøgerens klage.
- 3 Sagsøgeren anlagde sag til prøvelse af sagsøgtes afgørelse – principalt med påstand om ændring, subsidiært annullation heraf – hvilken sag har givet anledning til hovedsagen, som verserer for den forelæggende ret. Sagsøgte har fastholdt det synspunkt, som den indtog i forbindelse med afgørelsen, og har nedlagt påstand om frifindelse.
- 4 Sagsøgeren har parallelt anlagt sag ved de civile domstole under udøvelse af sine rettigheder i henhold til artikel 79 i forordning 2016/679. Den civile ret, for hvilken sagen i anden instans var indbragt, fastslog ved endelig dom, at den dataansvarlige havde tilsidesat sagsøgerens ret til adgang til den pågældendes personoplysninger, da den dataansvarlige ikke havde stillet de segmenter fra det fonogram, der blev optaget under generalforsamlingen for aktionærer, som indeholdt svarene på sagsøgerens spørgsmål, til rådighed for sagsøgeren på trods af den pågældendes anmodning. Den pågældende ret gav derfor den dataansvarlige påbud om at udlevere de pågældende segmenter til sagsøgeren. Sagsøgeren har i forbindelse med den sag, der er anlagt til prøvelse af sagsøgtes afgørelse, anmodet om, at det, der blev fastslået i den civile rets dom, tages i betragtning.

Begrundelsen for anmodningen om præjudiciel afgørelse og parternes anbringender

- 5 På baggrund af den endelige dom fra den civile ret har sagsøgte i forbindelse med den sag, der er anlagt til prøvelse af sagsøgtes afgørelse, foreslået, at der indledes

en præjudiciel forelæggelsesprocedure, da tilsynsmyndigheden og de civile domstole efter sagsøgtes opfattelse har parallelle kompetencer. Den forelæggende ret har tilsluttet sig forelæggelsen af denne tvivl og finder det afgørende for sagens afgørelse at afgrænse de parallelle kompetencer, i hvilken forbindelse Domstolens retlige fortolkning er påkrævet.

- 6 Efter sagsøgtes opfattelse kan det udledes af artikel 57, stk. 1, litra a), i forordning 2016/679, at tilsynsmyndigheden har den overordnede kompetence til at føre tilsyn med den korrekte anvendelse af denne forordning, og at den pågældende myndighed er den primære garant for beskyttelse af personoplysninger på det offentligretlige område. Hverken forordning 2016/679 eller de nationale procesregler fastlægger imidlertid sammensætningen af den administrative kompetence og de civile domstoles kompetence, som udgør et sekundært niveau af retlig beskyttelse, hvilket skaber et grundlæggende problem med hensyn til retssikkerheden. Sagsøgte har anført, at tilsynsmyndigheden på grund af de særlige forhold, der gør sig gældende for de nationale procesregler, ikke kunne deltage i den civile sag, der vedrørte den foreliggende sag, ej heller som procesdeltager, og at det derfor ikke var muligt for tilsynsmyndigheden at gøre sit synspunkt gældende. Sagsøgte har anført, at den foreliggende sag ikke er et enkeltstående tilfælde, og at sagsøgte har kendskab til adskillige sager af denne art, hvori den registrerede på baggrund af den samme overtrædelse parallelt har indledt en administrativ procedure og en civil sag.
- 7 Sagsøgeren er af den opfattelse, at såvel den nationale lovgivning som forordning 2016/679 giver de registrerede muligheden for også at gøre deres rettigheder over for de dataansvarlige gældende ved de civile domstole. De civile domstole har tydeligvis kompetence til at behandle overtrædelser med hensyn til databeskyttelse og til at fastsætte erstatning for ikke-økonomisk skade. Ifølge sagsøgeren er en ret, der behandler en sag vedrørende databeskyttelse, på ingen måde bundet af en tilsynsmyndigheds afgørelse.

Anførte retsforskrifter

- 8 EU-retten
- Forordning 2016/679:
- Artikel 51, stk. 1
- Artikel 52, stk. 1
- Artikel 57, stk. 1, litra a) og f)
- Artikel 58, stk. 2, litra b) og d)
- Artikel 77, stk. 1

Artikel 78, stk. 1

Artikel 79, stk. 1

Artikel 82, stk. 6

Chartret om grundlæggende rettigheder: artikel 47

9 National ret

Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (lov nr. CXII af 2011 om informationsmæssig selvbestemmelse og informationsfrihed, herefter »informationsloven«).

§ 22

Den registrerede kan under udøvelse af sine rettigheder i henhold til bestemmelserne i kapitel VI:

- a) anmode om, at [Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság (den nationale myndighed for databeskyttelse og informationsfrihed, herefter »Myndigheden«)] indleder en undersøgelse af lovligheden af en foranstaltning, som den dataansvarlige har truffet, såfremt sidstnævnte har begrænset udøvelsen af den registreredes rettigheder i henhold til § 14 eller har givet afslag på en anmodning fra den registrerede, hvorved sidstnævnte forsøgte at udøve sine rettigheder, samt
- b) anmode Myndigheden om at behandle en administrativ procedure om databeskyttelse, såfremt den registrerede finder, at den dataansvarlige, eller, i givet fald, dennes befuldmægtigede eller den databehandler, der handler efter den dataansvarliges instruks, ved behandlingen af den registreredes personoplysninger har overtrådt bestemmelser vedrørende behandling af personoplysninger, som er fastsat i lovgivningen eller i en bindende EU-retsakt.

§ 23

1. Den registrerede kan anlægge et søgsmål mod den dataansvarlige eller mod databehandleren – med hensyn til de behandlingsaktiviteter, der er omfattet af sidstnævntes aktivitetsområde – såfremt den registrerede finder, at den dataansvarlige, eller, i givet fald, dennes befuldmægtigede eller den databehandler, der handler efter den dataansvarliges instruks, ved behandlingen af den registreredes personoplysninger har overtrådt bestemmelser vedrørende behandling af personoplysninger, som er fastsat i lovgivningen eller i en bindende EU-retsakt.

[...]

4. Aktører, der i øvrigt ikke har søgsmålskompetence, kan også deltage i retssagen. Myndigheden kan deltage i sagen til støtte for den registreredes påstande.

5. Hvis retten giver sagsøgeren medhold, fastslår den, at der foreligger en overtrædelse, og giver den dataansvarlige eller, i givet fald, databehandleren, påbud om:

- a) at indstille den ulovlige behandlingsaktivitet,
- b) at lovliggøre databehandlingen og/eller
- c) at følge en bestemt adfærd nøje for at sikre udøvelsen af den registreredes rettigheder

og træffer, i givet fald, samtidig afgørelse om påstandene om erstatning på grund af økonomisk og ikke-økonomisk skade.

[Udelades] [situationer, hvor den dom, der er nævnt i det foregående stykke, offentliggøres]

§ 38

1. Myndigheden er et organ, der er uafhængigt af statsadministrationen.
2. Myndigheden har til opgave at føre tilsyn med og fremme anvendelsen af retten til beskyttelse af personoplysninger og adgangen til oplysninger af almen interesse og til oplysninger, der er tilgængelige i almen interesse, samt at fremme den frie udveksling af personoplysninger i Den Europæiske Union.
 - 2a. Myndigheden udfører de opgaver og udøver de beføjelser, som tilsynsmyndigheden er tillagt i henhold til forordning 2016/679 for så vidt angår retssubjekter, der henhører under Ungarns kompetence, og i overensstemmelse med bestemmelserne i nævnte forordning og denne lov.
3. I forbindelse med de opgaver, der er anført i stk. 2 og 2a, og i overensstemmelse med bestemmelserne i denne lov varetager Myndigheden navnlig følgende opgaver:
 - a) gennemførelse af undersøgelser, såvel på grundlag af en klage som på eget initiativ
 - b) behandling af den administrative procedure vedrørende databeskyttelse, såvel på den registreredes anmodning som på eget initiativ

[udelades] [opgaver, som er uden betydning i den foreliggende sag]

- e) i givet fald deltagelse i retssager, der er anlagt af tredjemand

[udelades] [opgaver, som er uden betydning i den foreliggende sag]

- h) udførelse af de øvrige opgaver, der er tillagt medlemsstaternes tilsynsmyndigheder i kraft af en bindende EU-retsakt, navnlig i kraft af forordning 2016/679 og direktiv (EU) 2016/680, samt funktioner, der er fastlagt ved lov.

[...]

5. Myndigheden er uafhængig og kun underlagt loven, kan ikke modtage nogen instruktion på sit kompetenceområde og udfører sine opgaver helt uafhængigt af andre organer uden at være underlagt nogen form for påvirkning. Myndighedens opgaver kan kun defineres ved lov.

A bíróságok szervezetről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (lov nr. CLXI af 2011 om domstolens opbygning og forvaltning, herefter »lov om retsvæsenets opbygning«).

§ 6

Retternes afgørelser er bindende for alle, selv når en ret erklærer sig kompetent eller inkompetent i en sag.

Fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen af de præjudicielle spørgsmål

- 10 Domstolen har endnu ikke fortolket artikel 77 og 79 i forordning 2016/679 for så vidt angår afgrænsningen af de kompetencer, der er fastlagt i disse bestemmelser. De nævnte artikler indfører rettigheder til fordel for berørte retssubjekter, der kan gøres gældende parallelt, men den parallelle udøvelse af disse rettigheder kan give anledning til tvivl for så vidt angår retssikkerheden, således som det er tilfældet i hovedsagen. I henhold til de nationale procesregler er tilsynsmyndighedens afgørelser ikke bindende for de civile domstole, og dermed kan det ikke udelukkes, at en civil domstol træffer en afgørelse, der er i strid med en tilsynsmyndigheds afgørelse vedrørende de samme faktiske omstændigheder.
- 11 Den forelæggende ret er en forvaltningsdomstol, som i henhold til de ved artikel 78 i forordning 2016/679 tillagte kompetencer har til formål at føre tilsyn med afgørelser truffet af tilsynsmyndigheden. Tilsynsmyndighedens kompetencer definerer ligeledes den forelæggende forvaltningsdomstols kompetencer, eftersom sidstnævnte kun kan foretage sin vurdering af lovligheden for så vidt angår retlige spørgsmål, der er omfattet af tilsynsmyndighedens kompetenceområde. I hovedsagen har den forelæggende ret pligt til at føre tilsyn med det, der blev fastslået i tilsynsmyndighedens afgørelse med hensyn til overtrædelsen af forordning 2016/679, selv om de civile domstole i overensstemmelse med de ved samme forordnings artikel 79 tillagte kompetencer allerede har afsagt endelig dom om det samme retlige spørgsmål. Den civile rets dom har ikke retskraft i hovedsagen, fordi sagsparterne ikke er identiske. Selv om sagsøgeren såvel i den

civile sag som i hovedsagen er det retssubjekt, der er berørt af databehandlingen, var sagsøgte i den civile sag den dataansvarlige, mens sagsøgte i hovedsagen er tilsynsmyndigheden, hvis påstande er blevet støttet af den dataansvarlige i den pågældendes egenskab af interesseret part. I henhold til informationslovens § 23, stk. 4, kan tilsynsmyndigheden alene deltage i en civil sag til støtte for det berørte retssubjekts påstande. I den foreliggende sag har tilsynsmyndigheden imidlertid ikke tilsluttet sig sagsøgerens påstande, men derimod den dataansvarliges påstand, og dermed er betingelserne for tilsynsmyndighedens deltagelse i den civile sag ikke opfyldt.

- 12 Det står klart, at den forelæggende ret skal undersøge de samme faktiske omstændigheder og den samme overtrædelse – idet den fortolker de samme EU-retlige og nationale bestemmelser – med hensyn til hvilke den civile ret allerede har afsagt endelig dom. Ifølge de nationale procesregler kan forvaltningsdomstolen, selv om den civile rets dom ikke er bindende for førstnævnte, ikke se bort fra det generelle retssikkerhedsprincip, hvorefter retternes afgørelser er bindende for alle (§ 6 i lov om retsvæsenets opbygning).
- 13 Efter den forelæggende rets opfattelse kan de retsmidler, der er fastlagt i artikel 77 og 79 i forordning 2016/679, ikke have til formål, at der findes parallelle kompetencer med henblik på undersøgelsen af de samme faktiske omstændigheder og den samme overtrædelse, og derfor er der behov for, at Domstolen afgrænser dem. I modsat fald kan der afsiges domme med modstridende indhold, hvilket ville indebære en alvorlig tilsidesættelse af retssikkerheden for såvel den dataansvarlige som det retssubjekt, der er berørt af databehandlingen.
- 14 Den forelæggende ret har foreslået en mulig fortolkning, som minder om den ordning, der er udviklet inden for konkurrenceretten, hvorefter det er fuldt ud muligt at adskille udøvelsen af offentlige rettigheder og udøvelsen af private rettigheder uden at tilsidesætte de interesserede parters kompetencer eller rettigheder. Artikel 9, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/104/EU af 26. november 2014 om visse regler for søgsmål i henhold til national ret angående erstatning for overtrædelser af bestemmelser i medlemsstaternes og Den Europæiske Unions konkurrenceret bestemmer, at medlemsstaterne sikrer, at når en national konkurrencemyndighed har truffet en endelig afgørelse om overtrædelse af konkurrenceretten, anses den for at være uomtvistelig med henblik på et erstatningssøgsmål. Den forelæggende ret har bemærket en parallelisme mellem disse lovgivningsmæssige ordninger, henset til den omstændighed at artikel 82, stk. 6, i forordning 2016/679, som omhandler udøvelsen af retten til erstatning, udtrykkeligt henviser til det retsmiddel, der er fastlagt i artikel 79 – i hvilken forbindelse kompetencen i henhold til ungarsk ret er tillagt de civile domstole – mens kompetencen, for så vidt angår opfyldelsen af de forpligtelser, der følger af samme forordning, som hovedregel er tillagt tilsynsmyndigheden.

- 15 Efter den forelæggende rets opfattelse udgør den klagemulighed, der er fastlagt i artikel 77 i forordning 2016/679, et instrument til udøvelse af offentlige rettigheder – selv om den indgives efter krav/anmodning fra den registrerede – mens det søgsmål, der er omhandlet i artikel 79, henhører under udøvelsen af de private rettigheder. Den forelæggende ret er af den opfattelse, at den berørte fysiske person efter eget valg kan benytte enhver af disse retsmidler, uden at dette er et krav eller grund til at udelukke den anden mulighed. I dom af 27. september 2017, Puškár (C-73/16, EU:C:2017:725) (herefter »Puškár-dommen«), fastslog Domstolen, at »[a]rtikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning, der gør gennemførelsen af et søgsmål af en person, der hævder, at hans ret til beskyttelse af personoplysninger, der er sikret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, er blevet krænket, betinget af en forudgående udtømmning af de tilgængelige administrative retsmidler, på betingelse af, at de konkrete nærmere bestemmelser for udøvelse af disse retsmidler ikke i uforholdsmæssig grad berører retten til effektive retsmidler for en domstol som omhandlet i denne bestemmelse« (Puškár-dommen, domskonklusionens punkt 1). Domstolen anerkendte i den pågældende dom, at den forudgående behandling af en administrativ klage er en foranstaltning til at forfølge lovlige formål af almen interesse såsom at aflaste retterne for de tvister, der kan løses direkte for den pågældende forvaltningsmyndighed, og at øge den retslige procedures effektivitet for så vidt angår de tvister, hvor et søgsmål er anlagt på trods af den omstændighed, at en klage allerede er indbragt (Puškár-dommen, præmis 67).
- 16 Til forskel fra de faktiske omstændigheder i Puškár-dommen betinger den nationale lovgivning i hovedsagen ikke anlæggelsen af et søgsmål af et krav om, at de tilgængelige administrative retsmidler skal være udtømt. Det retlige fortolkningsspørgsmål, som er rejst i hovedsagen, skyldes netop den omstændighed, at retsmidler, der benyttes parallelt, kan give anledning til uoverensstemmende resultater. Såfremt en fysisk person parallelt benytter begge retsmidler med henblik på at rette op på den samme overtrædelse, er det på baggrund af spørgsmålet om, hvilken instans der har den overordnede kompetence til at fastslå, at der foreligger en overtrædelse, nødvendigt at afgrænse såvel tilsynsmyndighedens kompetencer – sammen med kompetencerne for forvaltningsdomstolen, som i henhold til artikel 78 i forordning 2016/679 har kompetence til at træffe afgørelse i søgsmål anlagt til prøvelse af administrative afgørelser – som kompetencerne for de civile domstole, som det i henhold til artikel 79 påhviler at træffe afgørelse i privatretlige retssager. Ifølge Puškár-dommen er målet om at øge den retslige procedures effektivitet et lovligt formål af almen interesse, som ifølge den forelæggende ret bør indfris i alle medlemsstaterne uanset forskellene mellem de nationale procesregler.
- 17 Paralleliteten mellem kompetencerne på vertikalt plan er også problematisk, eftersom det formål, der fremgår af 117. betragtning til forordning 2016/679 – hvorefter oprettelse af tilsynsmyndigheder i medlemsstaterne, som har beføjelser

til at udføre deres opgaver og udøve deres beføjelser i fuld uafhængighed, har afgørende betydning for beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger – hvis indfrielse medlemsstaterne er pålagt i henhold til artikel 51, stk. 1, delvist begrænses, såfremt søgsmålet har forrang for den administrative klage. For så vidt som det er tilladt at gennemføre en administrativ klage og et søgsmål parallelt, er en endelig retsafgørelse, såfremt den træffes først, bindende for tilsynsmyndigheden i forbindelse med afgørelsen vedrørende en klage, der er indgivet med hensyn til de samme faktiske omstændigheder. I denne situation begrænses tilsynsmyndighedens beføjelser i henhold til artikel 58 i forordning 2016/679.

- 18 I den verserende sag Facebook Ireland m.fl. (C-645/19) anførte generaladvokat Bobek i punkt 95-97 i sit forslag til afgørelse af 13. januar 2021 (herefter generaladvokatens forslag til afgørelse i Facebook-sagen), at et højt beskyttelsesniveau for fysiske personer kræver, at sammenhængen sikres. Efter den forelæggende rets opfattelse kræver anvendelsen af artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder ikke blot sammenhæng på horisontalt plan – ved hjælp af sammenhængsmekanismen mellem tilsynsmyndighederne – men derimod også på vertikalt plan i forholdet mellem administrative klager og søgsmål. Adgangen til effektive retsmidler, som er fastsat i artikel 47 i chartret om grundlæggende rettigheder, kan kun sikres ved en virkeliggørelse af retssikkerheden, dvs. ved at de uafhængige organer, der har kompetence til at behandle klageprocedurer, anvender lovgivningen på en sammenhængende måde. Med henblik sammenhængen er det nødvendigt at fastlægge rangordenen mellem de retsmidler, som fysiske personer kan benytte sig af parallelt. Dette er kun muligt gennem en fortolkning af forordning 2016/679, henset til den omstændighed at såvel tilsynsmyndigheden som domstolene er uafhængige, inden for rammerne af deres respektive kompetencer, i forbindelse med vedtagelsen af deres afgørelser.
- 19 I den sag, der verserer for den forelæggende ret, vedrørende et søgsmål anlagt til prøvelse af en afgørelse fra tilsynsmyndigheden i overensstemmelse med artikel 78 i forordning 2016/679 vedrører spørgsmålet om parallelle kompetencer det horisontale plan mellem forvaltningsdomstolen og den civile ret. For så vidt som det ikke er muligt at afgrænse kompetencerne, og for så vidt som den samme person parallelt, som følge af den samme hævdede overtrædelse, indleder en administrativ procedure som omhandlet i artikel 77 i forordning 2016/679 og anlægger et søgsmål som omhandlet i artikel 79, opstår den problematik, der fremgår af punkt 171 i generaladvokatens forslag til afgørelse i Facebook-sagen, også med hensyn til forvaltningsdomstolens og den civile rets kompetencer. Mellem den forvaltningsdomstol, der fører tilsyn med tilsynsmyndighedens afgørelser – i medfør af de ved artikel 78 tillagte kompetencer – og den civile ret, der handler i henhold til artikel 79, kan der opstå et »[parallelt] kapløb om at få afsagt den første dom«. Dermed er den domstol, der først afsiger endelig dom, den, der faktisk har kompetence til at bedømme, om databehandlingen i den konkrete sag blev gennemført på lovlig eller ulovlig vis.

- 20 Den forelæggende ret er enig med tilsynsmyndigheden, som har anført, at den ved artikel 51, stk. 1, i forordning 2016/679 tillagte beføjelse samt de i artikel 57, stk. 1, litra a) og f), og i artikel 58, stk. 2, litra b) og c), fastlagte opgaver og beføjelser giver tilsynsmyndigheden den overordnede kompetence med hensyn til undersøgelse af og tilsyn med opfyldelsen af de forpligtelser, der er fastsat i denne forordning. Den forelæggende ret har derfor foreslået, at Domstolen bekræfter den fortolkning, hvorefter tilsynsmyndighedens afgørelse i en sag – såfremt denne myndighed behandler eller har behandlet en sag – samt afgørelsen fra den forvaltningsdomstol, der fører tilsyn med tilsynsmyndighedens afgørelser – i forbindelse med den samme overtrædelse har forrang til at fastslå, at der foreligger en overtrædelse, samt at det, som civile domstole har fastslået, idet de har handlet i henhold til artikel 79 i forordning 2016/679, ikke har bindende virkning i de pågældende administrative procedurer eller søgsmål anlagt til prøvelse af administrative afgørelser.
- 21 Med henblik på afgørelsen af den foreliggende sag kræves det med hensyn til fastslåelsen af, om der foreligger en overtrædelse, at kompetencerne hos tilsynsmyndigheden, hos den forvaltningsdomstol, der fører tilsyn med tilsynsmyndighedens afgørelser, og hos den civile ret, der handler i henhold til artikel 79 i forordning 2016/679, fastlægges. I denne henseende bør det tages i betragtning, at den forelæggende ret, såfremt det ikke fastslås, at tilsynsmyndigheden har den overordnede kompetence, henset til retssikkerhedsprincippet skal anse det, som den civile ret har fastslået i sin endelige dom, for at have bindende virkning og ikke selv kan vurdere lovligheden af det, der blev fastslået i den administrative afgørelse med hensyn til spørgsmålet, om der foreligger en overtrædelse, hvilket i praksis medfører, at den ved artikel 78 i forordning 2016/679 fastlagte kompetence gøres indholdsløs.
- 22 På den anden side skaber en opretholdelse af den nuværende situation en generel retsusikkerhed, da den kronologiske rækkefølge afgør, hvilken af de domme, der afsiges af forvaltningsdomstolene og de civile domstole, har bindende virkning for de øvrige verserende sager.

[Udelades] [nationale procesretlige betragtninger]

Budapest, den 2. marts 2021.

[Udelades] [underskrifter]